

[Jørgen Winther]

så, at nitrat var meget, meget farligt. Mine børn, der fik undervisning i skolen, lærte også, at nitrat var farligt. Det, som hr. Jens Jørgensen læste op før, er det, som mange børn har lært: at nitrat giver den langsomme kvælningsdød, og det giver mavekræft osv. Det er jo det, man har troet. Men nu har virkeligheden ændret sig. Nu ved man – i hvert fald de, der gider sætte sig ind i det – at nitrat ikke er farligt.

Og hvis nogen mener, at det er farligt, så vil jeg gerne spørge både miljøministeren og sundhedsministeren: Kan man komme med ét eksempel på, at et menneske i Danmark er blevet syg af at drikke vand, der indeholder f.eks. 150 mg nitrat pr. liter? Hvis der er masser af bakterier eller svovlsyre eller saltsyre, så o.k., men hvis det er almindeligt vand med 150 mg nitrat, hvor vil miljøministeren og sundhedsministeren så kunne dokumentere, at et menneske er blevet syg af det? Det synes jeg kunne være utrolig spændende at få at vide, og jeg forventer svar nu.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Jeg synes, vi må holde os for øje, hvorfor vi er tre partier, der har rejst debatten. Det er ganske enkelt på grund af, at mange kommuner har været så nidkære over for private brøndejerere og forlangt deres brønde nedlagt. Det, vi ønsker at få stoppet, er den urimelige nedlæggelse af private brønde. Det har kommunerne gjort, fordi de tror, at et nitratindhold på lidt over 50 mg pr. liter er farligt, at det har givet blå børn og mavekræft osv. Men det er jo korrekt, som hr. Jørgen Winther siger, at vi nu har fået bekræftet, at der inden for de sidste 20 år kun har været ét barn, der har været nitrat-syg, og at Sundhedsstyrelsen har erkendt, at det ikke kan bekræftes, at nitrat op til 100 mg giver en kræftisiko.

Ministeren nævnte, at V og Z mente med dette dagsordensforslag, at borgerne skal have vetoret over for kommunen, når det gælder usundt vand. Det, vi snakker om, er nitrat, det er ikke kolibakterier og andre farlige ting i vandet. Her er det nitrat, vi taler om, og dér mener vi altså at borgeren skal have vetoret over for kommunen, hvis kommunen ønsker at nedlægge borgerens brønd.

Jeg vil da også godt citere lidt fra ministerens tale, nemlig de sidste to linjer, hvor ministeren siger:

»Jeg agter i nærmeste fremtid at skrive til kommunerne for at indskærpe denne henstilling om at fare med lempe.«

Det vil vel i ganske almindelig oversættelse betyde, at ministeren selv har erkendt, at mange private brønde er blevet nedlagt af nidkære kommunalbestyrelser, så selv ministeren må indrømme, at der har været problemer.

Miljøministeren (Svend Auken):

Virkeligheden har ændret sig, siger hr. Jørgen Winther: Siden januar 1993 og til oktober ser billedet helt anderledes ud. Hvad er det for en virkelighed, der har ændret sig? Ja, det er det, at Venstre og De Konservative ikke sidder i regering, men nu er i opposition og griber efter en hvilken som helst lille chance for at angribe den nuværende regering, selv når den nuværende regering ikke gør andet end at videreføre den politik, der blev tilrettelagt under den tidligere regering. Det er det eneste, der har ændret sig i virkeligheden.

Må jeg sige til hr. Jørgen Winther: Verdenssundhedsorganisationen har opretholdt sin indstilling. EF har netop i september måned i år i forbindelse med diskussionen om en mulig revision af drikkevandsdirektivet diskuteret, om der var grund til at ændre på grænsen med de 50 mg, og har besluttet at fastholde den. I England har man haft debatten, i Tyskland har man haft debatten, i Holland har man haft debatten. Alle steder er sundhedsmyndighederne ud fra et sundhedsfagligt synspunkt endt på det samme resultat som de danske sundhedsmyndigheder, nemlig at fastholde de 50 mg.

Jeg har udtrykt min store beundring for hr. Jørgen Winthers selvtilid, når han mener, at han ene mand kan sætte Verdenssundhedsorganisationen, EF-sundhedsekspertene og sundhedsmyndighederne i en række lande, som vi normalt sammenligner os med, til vægs og ene mand tilbagevise det alt sammen. Det synes jeg vidner om en overordentlig sjælden og imponerende selvtilid, en overordentlig imponerende selvtilid. Men det spørgsmål, jeg stillede til hr. Jørgen Winther, var: Hvordan vil man have Folketinget til at tage stilling til en dagsorden, som for to af forespørgerne betyder ét og for den tredje af forespørgerne betyder noget andet?

Hr. Jens Jørgensen understregede på hr. Martin Glerups spørgsmål – og jeg var glad for